

18-25
JANUARI 2027

ÅRETS TEMA: BAKGRUND OCH BESKRIVNING

SVERIGES KRISTNA RÅD
BJUDER IN TILL EKUMENISKA
BÖNEVECKAN. WWW.SKR.ORG

FOTO: MAJARANDA/PIXABAY

EKUMENISKA BÖNEVECKAN 2027

VAR INTE
RÄDD, DU
LILLA HJORD

Inspirationsmaterial för

BÖNEVECKAN FÖR KRISTEN ENHET

och resten av året 2027

”Var inte rädd, du lilla hjord”
(*Lukasevangeliet 12:32*)

Sammanställt och publicerat av
Dikasteriet för främjandet av de kristnas enhet
Kyrkornas världsråds Faith and Order-kommission

Översättning: Anna Braw

INNEHÅLL

ARBETET MED MATERIALET TILL BÖNEVECKAN FÖR KRISTEN ENHET	4
BIBELTEXT FÖR 2027	5
INTRODUKTION TILL TEMAT FÖR 2027	6
EKUMENISK GUDSTJÄNST	8
GUDSTJÄNSTORDNING	9
REFLEKTIONER OCH BÖNER FÖR DE ÅTTA DAGARNA	12
BILAGA A: PSALMER, SÅNGER OCH BÖNER	16
BILAGA B: DEN EKUMENISKA SITUATIONEN PÅ IRLAND I DAG – EN HOPPETS OCH ENHETENS GEMENSKAP	17

Citaträttigheter:

De nytestamentliga bibelverser som finns med i materialet är hämtade ur Nya testamentet 2026, © Svenska Bibelsällskapet. De gammaltestamentliga verser som finns med är hämtade ur Bibel 2000, © Svenska Bibelsällskapet.

Översättningen av Be Thou My Vision är återgiven med tillstånd av Jonas Jonson.

Arbetet med materialet till Böneveckan för kristen enhet 2027

Den internationella grupp som utsågs av Dikasteriet för främjandet av de kristnas enhet (DPCU) tillsammans med Kyrkornas världsråds (WCC) Faith and Order-kommission för att gå igenom materialet för Böneveckan för kristen enhet 2027 och göra det färdigt för publicering samlades på St. Patrick's College i Maynooth på Irland mellan 31 augusti och 5 september 2025.

Arbetet med att sammanställa ett utkast till materialet hade WCC och DPCU anförtrott åt Irish Council of Churches och The Council for Ecumenism and Dialogue of the Irish Catholic Bishops' Conference. Under mötet i Maynooth samarbetade representanter för denna grupp med den internationella gruppen för att färdigställa materialet. Mötet hade två ledare, Martin Browne OSB från Dikasteriet för främjande av de kristnas enhet i Rom och Mikie Roberts från Kyrkornas världsråd i Genève.

Den internationella gruppen

Fader Martin Browne OSB

Syster Leticia Candelario Lopez FMVD

Peter Colwell

Fader Miguel Desjardins CCN

Philip Halikias

Fader James Puglisi SA

Brigitte Rabarijaona

Mikie Roberts

Jochen Wagner

Dikasteriet för främjandet av de kristnas enhet

Verbum Dei Missionary Fraternity (Singapore)

Churches Together in Britain and Ireland (Storbritannien)

Conférence des évêques de France (Frankrike)

Hellenic College Holy Cross (USA)

Franciscan Friars of the Atonement (USA)

United Bible Societies (Kenya)

Kyrkornas världsråd (Schweiz)

Arbeitsgemeinschaft Christlicher Kirchen in Deutschland (Tyskland)

Den irländska gruppen

Joan Patricia Back

Karen Campbell

Gary Carville

Gillian Kingston

Columba McCann OSB

Bridget Nichols

Focolare Movement

Irish Council of Churches

Irish Episcopal Conference

Methodist Church in Ireland

Glenstal Abbey

Church of Ireland Theological Institute

Bibeltext för 2027

Lukasevangeliet 12:22-34

Han sa till sina lärjungar: ”Därför säger jag er: Bekymra er inte för livet, vad ni ska äta, och inte för kroppen, vad ni ska klä er i. Livet är ju mer än födan och kroppen mer än kläderna. Tänk på korporna! De sår inte och skördar inte. De har varken förrådskammare eller lada, men Gud ger dem föda. Hur mycket mer värda är inte ni än fåglarna? Vem av er kan med sina bekymmer lägga en aln till sin livslängd? Om ni nu inte ens förmår så lite, varför bekymrar ni er då om det andra? Tänk på liljorna, hur de växer. De sliter inte och spinner inte. Men jag säger er: Inte ens Salomo i all sin härlighet var klädd som en av dem. Om nu Gud ger sådana kläder åt gräset på marken, som i dag finns till men i mor-

gon kastas i ugnen, ska han då inte än mer visst ge kläder åt er, ni klentrogna? Fråga inte efter vad ni ska äta eller vad ni ska dricka, och var inte oroliga. Allt sådant strävar de andra folken i världen efter, men er Far vet att ni behöver detta. Sök i stället hans rike, så ska ni få det andra också. Var inte rädd, du lilla hjord, för er Far har beslutat att ge er riket. Sälj det ni äger och ge allmosor. Skaffa er en penningpung som inte nöts ut, en outtömlig skatt i himlen, dit ingen tjuv når och där ingen mal fördärvar. För där er skatt är, där kommer också ert hjärta att vara.”

NT 2026

Introduktion till temat för år 2027

”Var inte rädd, du lilla hjord”

(Lukasevangeliet 12:32)

Bönerna och reflektionerna för detta års bönevecka för kristen enhet har arbetats fram av representanter för kyrkorna på Irland. Ön Irland är visserligen delad mellan två politiska jurisdiktioner¹, men de kyrkor som representeras av Irish Council of Churches och Irish Catholic Bishops' Conference är organiserade på ett sätt som täcker hela ön. Kyrkornas ledare möts regelbundet och har i egenskap av kyrkoledargrupp kontakt med politiska ledare, offentliga organ och samhället i allmänhet för att bära evangeliets röst in i det gemensamma offentliga samtalet.

Introduktion

Jesus är vår gode herde. Vi kan lita på att han leder oss på den rätta vägen, livets väg, fram mot det vatten som ger oss liv i överflöd. Som den gode herden blir Jesus en förebild i sitt självuppooffrande ledarskap. Han söker upp det lamm som har gått vilse. I Lukasevangeliet 12:22–34 kallar han sina efterföljare ut ur rädslan och i riktning mot ett liv i radikal tillit, uppmärksamhet och ansvarstagande tjänst. Den undervisningen är inte tänkt för enskilda lärjungar utan för en samlad gemenskap, en ”liten hjord” vars medlemmar är kallade till att leva, be och arbeta tillsammans. I år är Böneveckan för kristen enhet en inbjudan till kyrkor på Irland och runtom i världen att utforska vad det innebär att följa den gode herden och hur vi, när vi släpper vår rädsla och håller oss vakna och uppmärksamma i våra hjärtan, kan bli kraftfulla katalysatorer för försoning och samtal om tro.

Översikt över bibeltexten

Att släppa taget om rädslan (12:22–31)

Jesus börjar med att säga till lärjungarna att de inte ska oroas sig över mat, kläder eller själva livet. Han pekar på liljorna och fåglarna och påminner oss om att den Gud som tar hand om skapelsen bryr sig ännu mer om sin lilla hjord. När kyrkor tävlar om resurser eller inflytande tar stolthet och rädsla ledningen. När vi inser att Fadern tar hand om varje del av sitt hushåll och ger den vad den behöver befrias vi och kan dela med oss snarare än att lägga upp förråd – till exempel genom att gemensamt finansiera projekt för att nå människor i lokalsamhället eller bara att glädjas åt var-

andras gåvor utan att vara avundsjuka. Att släppa taget om rädslan för resursbrister eller nedgång gör det möjligt för kyrkor att samarbeta för rättvisa i samhället, med evangelisation och i gudstjänster utan att betrakta varandra som konkurrenter. Att dela gudstjänstlokaler med andra kristna grupper och att med tacksamhet erbjuda en tillflyktsplats för dem som inte har något hem kan bli en försmak av den försonade enhet i mångfald som vi ber om.

Att ta emot Guds rike (12:32–34)

”Var inte rädd, du lilla hjord, för er Far har beslutat att ge er riket.” Jesus sätter kungaterminologin i ett annat sammanhang och gör den till en inbjudan. Vår verkliga skatt är inte byggnaderna eller budgeten eller politiken, utan den finns i det faktum att Gud regerar – det blir synligt i barmhärtighet, rättvisa och hur vi visar omsorg om varandra. I det ekumeniska kan skillnader i liturgi eller lära kännas som konkurrerande anspråk på ”Guds rike”. Sådan mångfald kan också vara en tillgång. Om vi har fokus på de värderingar som är gemensamma, som gästfrihet, förlåtelse och diakoni, kan vi flytta uppmärksamheten från skillnaderna mellan våra traditioner till den verklighet vi är kallade att förkroppsliga tillsammans.

Det lokala sammanhanget på Irland: Marginaltillvaro som möjlighet

En gång i tiden var den kristna tron synonym med den irländska identiteten, men det har mer och mer blivit så att den finns som en mindre närvaro i marginalen i ett samhälle som snabbt sekulariseras. Den förändringen behöver inte alls signalera nedgång eller irrelevans utan kan öppna nya möjligheter till reflektion, förnyelse och försoning. Kyrkorna fortsätter att engagera sig för att vara ett levande vittnesbörd på hela ön Irland. I den anda som Kristi försäkran till ”den lilla hjorden” förmedlar (Lukasevangeliet 12:32) är de kristna på Irland kallade att bejaka sin gemensamma plats i offentligheten med ett hopp fyllt med tro och med ett enat vittnesbörd. Genom att erkänna vår svaghet, våra begränsningar och vår sårbarhet är vi mer beroende av Gud och upplever en förvandlande nåd.

Kristen enhet i praktiken kommer också med helande till

¹ År 1921 delades ön Irland upp. Detta resulterade i Nordirland, som är en del av Storbritannien och som idag styrs av den decentraliserade Stormont Assembly i Belfast, och med resten av ön under den irländska regeringens (Dublin) jurisdiktion.

samhället i stort. När kyrkor arbetar tillsammans för att tjäna de marginaliserade vittnar de om de värderingar som hör till det rike som Jesus förkunnade. Här blir det hopp som vi läser om i Lukasevangeliet 12:32 påtagligt: "den lilla hjorden" är visserligen inte längre kulturellt dominerande men fungerar som ett tecken på riket – ett rike som inte byggs på makt utan på kärlek, barmhärtighet och tjänst för andra. Idag berikas den irländska kyrkan av människor från Östeuropa, Afrika, Asien och andra delar av världen, i form av deras närvaro och genom att de deltar. Deras olika uttryck för liv och tillbedjan fördjupar vårt gemensamma vittnesbörd.

Praktiska förslag för veckan och för resten av året

Hur skulle de här verserna (Lukasevangeliet 12:22–34) kunna fungera som en inbjudan till ett mer djupgående lärjungaskap i er församlingsgemenskap eller i ett annat sammanhang där ni är med? Några möjligheter skulle kunna vara:

Bibelstudium: Fundera på hur en grupp skulle kunna studera den här texten – kanske kan ni dela upp den i flera avsnitt och formulera reflektionsfrågor om enhet och försoning till vart och ett av dem?

Lokala ekumeniska bönetillfällen: Fundera på att bjuda in kyrkor som tillhör olika traditioner till gemensam bön genom att planera dagliga bönetillfällen. Finns det stunder när kristna på er ort skulle kunna samlas – vid soluppgången, vid lunchtid, vid solnedgången, online eller fysiskt? Finns det några enkla liturgiska beståndsdelar, som textläsning, sjungna responsorier och sånger med omkväden eller gemensam tystnad, som ni skulle kunna använda för att skapa en gemensam rytm som går bortom språk och tradi-

tion och som förvandlar gemensam vaksamhet till en enad påminnelse om solidaritet och tjänst för medmänniskor?

Gemensamma projekt för att nå människor på er hemort:

Finns det något projekt som era kyrkor skulle kunna ansluta sig till tillsammans för att arbeta tillsammans med andra, kanske hjälporganisationer, kanske kommun eller region, för att förse människor som lever i utsatthet med mat, stötta utsatta migrantfamiljer eller vårda skapelsen? Kan ni se till att ledare från de olika kyrkorna delar på ansvaret för de beslut som måste fattas?

Kanske uppstår andra idéer när ni går igenom de här förslagen. Fundera på hur den här veckan kan tjäna som en start för en rytm som kan fortsätta under resten av året och bygga en djupare, kristuslik försoning på er hemort.

Att gå framåt tillsammans

Guds kallelse till den lilla flocken är en uppmaning till enhet i mångfald – ett liv tillsammans i Kristus, ett liv som kastar ut rädslan, ett liv där vi bryr oss om varandra och förvaltar hans gåvor med ett gemensamt syfte. I det irländska samhällets ständiga utveckling, och runtom på jorden, strålar denna enhet som ljusast när vi tar emot den inte som en uppmaning till enhetlighet utan som en resa där vi får träna oss i att lyssna på djupet, vittna ödmjukt och ta hand om varandra. Skillnader vad gäller teologi, minnen och tradition finns visserligen kvar, men vi vandrar framåt tillsammans, försonade och försonande, och vi ångrar tidigare misslyckanden och förnyar vårt fokus på Kristus som bad "att de alla skall vara ett" (Johannesevangeliet 17:21). När vi går in i Böneveckan för kristen enhet i år, låt oss visa världen på barmhärtighetens, den ömsesidiga tjänstens och den uthålliga kärlekens rike.

Ekumenisk gudstjänst

I år har det ekumeniska firandet förberetts av en grupp med representanter för olika kristna traditioner på Irland och med stöd från Irish Council of Churches (Irlands kristna råd) och Irish Catholic Bishops' Conference (den katolska biskopskonferensen på Irland).

Urvalet av bibliska och liturgiska texter är inspirerat av bilden av den "lilla hjorden" (*Lukasevangeliet 12:32*). Kristna i många delar av världen lever i situationer där de är en liten hjord och ibland en förföljd hjord. Vi kan hitta formuleringar som har med det bildspråket att göra i både Gamla och Nya testamentet, och de används för att beskriva Guds folk och dess relation till Gud – folket är som får, och Gud är herden som har omsorg om dem. Det är en bild med djupa rötter i herdekulturen i de bibliska länderna där ett av de vanligaste yrkena var att valla får. Bilden av den kärleksfulla omsorg som en herde visar är en trygghet för hjorden – fåren vet att de inte behöver vara rädda utan kan lita på att herden skyddar dem och ser till att de har allt de behöver.

Som en del av förberedelserna för gudstjänsten och för den symbolhandling som ingår i den skrivs bilden av det

keltiska korset ut så att den kan delas ut till alla gudstjänstdeltagare. De keltiska korsen från Irland lånar bilden av soluppgången och har en cirkel i mitten. Den är en symbol för den uppståndne Kristus, världens ljus. Det är fint om barn och unga kan få utskrifter av bilden i förväg för att färglägga dem och ta med dem till gudstjänsten. Extra exemplar bör också finnas tillgängliga vid gudstjänsttillfället.

Efter predikan eller betraktelsen bärs dessa färglagda kors in i procession genom gudstjänstlokalen och placeras tillsammans i form av ett större keltiskt kors på en plats där alla kan se det. Efter det kommer en läsning ur en text av den helige Patrick. Om det passar kan den läsas av en ung gudstjänstdeltagare som är klädd i herdekläder.

De läsningar som är tänkta för ledaren (**L**) kan delas upp mellan representanter för de olika traditioner som finns med, präster, pastorer och andra. På samma sätt kan läsningar tänkta för en textläsare (**T**) delas upp mellan flera olika personer. Sändningen och välsignelsen kan präster/pastorer/andra församlingsrepresentanter läsa tillsammans.

Gudstjänstordning

- L Ledare
T Textläsare
A Alla
F Försångare eller kör

Psalm/sång

Inledning

- L Frid vare med er.
- A Och med din ande.
- L Kristus är mitt ibland oss.
- A Han är mitt ibland oss, och han kommer alltid att vara mitt ibland oss.
- L Vi är samlade i Jesu namn för att be för alla kristnas enhet. Vägvisaren för Böneveckan för kristen enhet i år är något som Jesus säger i Lukasevangeliet: "Var inte rädd, du lilla hjord." Årets ekumeniska gudstjänst är förberedd av kristna från olika kyrkor runtom på Irland. Tillsammans med dem tackar vi för att de, efter många år av splittring, i vår tid talar om att det kristna arv som först kom till deras land tack vare den helige Patrick och andra tidigare helgon är en skatt som de förvaltar tillsammans.

Inledande bön

- T Välsignad är du, Herre, hela skapelsens Gud.
Välsignad är du, Jesus Kristus, vägen, sanningen och livet.
Välsignad är du, heliga Ande, Herren och Livgivaren.
Välsignad är du, o heliga Treenighet.
Välsignad är du i dina helgon.
Välsignad är denna stund när vi samlas i din gudomliga närvaro för att fira gudstjänst i Faderns, Sonens och den heliga Andens namn.

- A Amen.

Psalm/sång

Tackbön med bön om hjälp

- T Vi tackar för att vi är kallade att vara en hjord, (*kort paus*) men vi sörjer över att vi ofta sviker vår enhet.
- A Kristus, vår herde, ena oss så att vi blir en hjord.
- T Vi tackar för att vi har en herde, (*kort paus*) men vi sörjer över att vi ofta misslyckas med att se att andra tillhör dig.

- A Kristus, vår herde, ena oss så att vi blir en hjord.
- T Vi tackar för att vi har blivit döpta in i din fålla, (*kort paus*) men vi sörjer över att vi så ofta handlar som om det inte vore så.
- A Kristus, vår herde, ena oss så att vi blir en hjord.
- T Vi tackar för att vi har ett hopp, (*kort paus*) men vi sörjer över att vi ofta gör det svårt för andra att ta del av det.
- A Kristus, vår herde, ena oss så att vi blir en hjord.
- T Vi tackar för den kärlek som förenar oss i ömsesidig omsorg, (*kort paus*) men vi sörjer över att vi ofta bryr oss mest om oss själva.
- A Kristus, vår herde, ena oss så att vi blir en hjord.

Acklamation (*sjungs tre gånger*)

- F/A Alla ni som har döpts in i Kristus har iklätt er Kristus. Halleluja! *Se tonsatt version i slutet av gudstjänstordningen.*

Textläsning

Den första läsningen – Hesekiel 34:15–22

- T Jag skall själv valla mina får och låta dem komma till ro, säger Herren Gud. Jag skall leta efter de vilsegångna och hämta hem de bortsprungna, jag skall förbinda de skadade, hjälpa de sjuka och se till de starka och välmående. Jag skall valla dem på det rätta sättet.

Hör, mina får! Så säger Herren Gud: Jag skall skipa rättvisa bland fåren, bland baggar och bockar. Är det inte nog att ni får gå i vall på de bästa betena, måste ni också trampa ner resten av betet? Är det inte nog att ni får dricka klart vatten, måste ni grumla det som är kvar med era klövar? Mina får tvingas beta vad ni har trampat ner och dricka vad ni har grumlat.

Så säger Herren Gud till fåren: Jag skall själv skipa rättvisa mellan de feta och de magra fåren. Ni knuffar de svaga med bog och länd, ni stänger dem tills ni har trängt bort och skingrat dem. Men jag skall rädda mina får, så att de aldrig mer blir till byte. Jag skall skipa rättvisa bland fåren.

Psaltarpsalm 23 (*Kan läsas eller sjungas*)

- T Herren är min herde, ingenting skall fattas mig.
Han för mig i vall på gröna ängar,
han låter mig vila vid lugna vatten.
Han ger mig ny kraft
och leder mig på rätta vägar,
sitt namn till ära.

Inte ens i den mörkaste dal
fruktar jag något ont,
ty du är med mig,
din käpp och din stav gör mig trygg.
Du dukar ett bord för mig
i mina fienders åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja
och fyller min bägere till brädden.
Din godhet och nåd skall följa mig
varje dag i mitt liv,
och Herrens hus skall vara mitt hem
så länge jag lever.

Evangelieläsning

– Lukasevangeliet 12:22–34

- T** Evangelieläsningen är hämtad ur Lukasevangeliets tolfte kapitel.
- T** [Jesus] sa till sina lärjungar: ”Därför säger jag er: Bekymra er inte för livet, vad ni ska äta, och inte för kroppen, vad ni ska klä er i. Livet är ju mer än födan och kroppen mer än kläderna. Tänk på korparna! De sår inte och skördar inte. De har varken förrådskammare eller lada, men Gud ger dem föda. Hur mycket mer värda är inte ni än fåglarna? Vem av er kan med sina bekymmer lägga en aln till sin livslängd? Om ni nu inte ens förmår så lite, varför bekymrar ni er då om det andra? Tänk på liljorna, hur de växer. De sliter inte och spinner inte. Men jag säger er: Inte ens Salomo i all sin härlighet var klädd som en av dem. Om nu Gud ger sådana kläder åt gräset på marken, som i dag finns till men i morgon kastas i ugnen, ska han då inte än mer visst ge kläder åt er, ni klenrognar? Fråga inte efter vad ni ska äta eller vad ni ska dricka, och var inte oroliga. Allt sådant strävar de andra folken i världen efter, men er Far vet att ni behöver detta. Sök i stället hans rike, så ska ni få det andra också. Var inte rädd, du lilla hjord, för er Far har beslutat att ge er riket. Sälj det ni äger och ge allmosor. Skaffa er en penningpung som inte nöts ut, en outtömlig skatt i himlen, dit ingen tjuv når och där ingen mal fördärvar. För där er skatt är, där kommer också ert hjärta att vara.” (NT 2026)

Predikan/Betraktelse

Tystnad eller instrumentalmusik

Symbolhandling och trosbekännelse

- T** När vi samlas runt Kristus och hans kors och när vi ber för alla kristnas enhet, låt oss då komma ihåg att vi är hans lilla hjord och att vi inte behöver vara rädda. De keltiska korsen från Irland lånar bilden av soluppgången och har en cirkel i mitten. Den är en symbol för den uppståndne Kristus, världens ljus.

Instrumentalmusik spelas, och det keltiska korset formas av barn och unga längst fram i gudstjänstlokalen.

- T** Patrick, Irlands skyddshelgon, levde på 400-talet. Som ung blev han slav på Irland och satt i arbete som fåraherde. Senare, som vuxen, fick han kallelsen att bli missionär, och snart förkunnade han evangeliet i det land där han en gång hade varit slav. Han blev en herde för Guds flock där.
- T** ”När jag hade kommit fram till Irland och arbetade med att vakta fåren hela tiden bad jag regelbundet varje dag. Min kärlek till Gud och min fruktan för

honom växte i mig mer och mer. Min tro blev starkare och min ande mer levande, så mycket att jag bad upp till hundra gånger under dagen och nästan lika ofta under natten. Det blev till och med så att jag stannade i skogen och på berget för att be. Det kunde hagla, regna eller snöa – jag steg upp före gryningen för att be, och jag kände ingen ondska eller andlig lathet i mitt inre. Nu förstår jag det: vid den tiden brann Anden i mig.”

(ur den helige Patricks bekännelser)

- L** Vår ande har fått nytt liv genom Guds kärlek. Låt oss älska varandra så att vi, i tankens enhet, kan bekänna vår gemensamma tro.

Fridshälsningen följs av den Nicenska trosbekännelsen.

- A** Jag tror på en enda Gud, allsmäktig Fader, skapare av himmel och jord, av allt, både synligt och osynligt;

och på en enda Herre, Jesus Kristus, Guds enfödde Son, född av Fadern före alla tider, Ljus av Ljus, sann Gud av sann Gud, född och icke skapad, av samma väsen som Fadern, på honom genom vilken allt blev till; som för oss människor och för vår frälsnings skull steg ner från himlarna och blev kött av den Helige Ande och Jungfru Maria och blev människa; och som blev korsfäst för oss under Pontius Pilatus, led och blev begravd, som uppstod på tredje dagen i enlighet med skrifterna, steg upp till himlarna, sitter på Faderns högra sida och skall återkomma i härlighet för att döma levande och döda, och vars rike aldrig skall ta slut;

och på den Helige Ande, som är Herre och ger liv, som utgår av Fadern, som tillsammans med Fadern och Sonen blir tillbedd och förhärligad och som talade genom profeterna;

och på en enda, helig, katolsk och apostolisk kyrka.

Jag bekänner ett enda dop till syndernas förlåtelse och väntar på de dödas uppståndelse och den kommande världens liv.

Amen.

(Den ekumeniska översättningen av den Nicenska trosbekännelsen)

Förbön

- T** Gode herde, vi ber för kristnas enhet och för fred i världen. Led oss ut ur vår splittring och i riktning mot försoning så att vi kan bära ett övertygande vittnesbörd.
- A** Herre, bevara din flock.
- T** Gode herde, vi ber för din hjord runtom i världen, särskilt för dem som på olika sätt utsätts för förföljelser. Styrk dem och skydda dem. Hjälプ dem att vara modiga och vittna om dig.
- A** Herre, bevara din flock.
- T** Gode herde, vi ber för dem som är offer för systematisk förföljelse på grund av sin etniska eller religiösa identitet. Ena våra kyrkor så att vi står emot hat och fördomar. Hjälプ oss att bära vittnesbörd om den värdighet som finns i att vi alla är människor.

A Herre, bevara din flock.

T Gode herde, vi ber för dem som tvingas leva med oro i ekonomiskt ottrygga situationer och där tillgången till mat inte är tryggad. Gör våra kyrkor djärva så att vi kan utmana de strukturer som förtrycker människor. Hjälp oss att vara ett medkänslans vittnesbörd.

A Herre, bevara din flock.

T Gode herde, vi ber för allt liv som du har skapat och som hotas av klimatförändringar och ekologiska orättvisor. Gör oss till kloka och ömsinta förvaltare av skapelsen. Hjälp oss att övertygande vittna om hur brådskande det är att vårda vår jord.

A Herre, bevara din flock.

T Gode herde, vi ber för dem som är ledare i våra kyrkor. Var deras förebild när de tar det ansvar som har anförtratts åt dem. Vi ber att deras omsorg om din flock ska få bli ett klokt och modigt vittnesbörd om kyrkans enhet.

A Herre, bevara din flock.

Herrens bön

L Vi ber tillsammans, på våra många språk, så som Jesus har lärt oss:

A Vår Fader ...

Psalm/sång

Avslutande bön

L Tänd våra lampor, högt älskade Frälsare, så att vi alltid kan lysa i din närvaro och alltid ta emot ljus från dig, du Eviga Ljus, och så att vårt eget mörker kan övervinnas och världens mörker drivas bort från oss.

A Amen.

(Inspirerad av en predikan av den helige Columbanus)

Välsignelse

L Herren välsigne er och bevare er.
Herren låte sitt ansikte lysa över er och vare er nådig.
Herren vände sitt ansikte till er och giv er frid.
I Faderns och Sonens och den heliga Andens namn.

A Amen.

Psalm/sång

Alla ni som har döpts in i Kristus

Galaterbrevet 3:27

Karin Braw 2026

Al - la ni som har döpts in i Kris - tus har

i - klätt er Kris - tus, hal - le -

lu - ja, hal - le - lu - ja!

Reflektioner och böner för de åtta dagarna

DAG 1

Herren är min herde, ingenting skall fattas mig

Dagens psaltarsalm

Herren är min herde,
ingenting skall fattas mig.
Han för mig i vall på gröna ängar,
han låter mig vila vid lugna vatten.
Han ger mig ny kraft
och leder mig på rätta vägar,
sitt namn till ära.
Inte ens i den mörkaste dal
fruktar jag något ont,
ty du är med mig,
din käpp och din stav gör mig trygg.
Du dukar ett bord för mig
i mina fienders åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja
och fyller min bägare till brädden.
Din godhet och nåd skall följa mig
varje dag i mitt liv,
och Herrens hus skall vara mitt hem
så länge jag lever.
(Psaltarsalm 23)

Ytterligare textläsningar

- Jesaja 40:9–11
- Första Petrusbrevet 5:1–7
- Johannesevangeliet 10:7–14

Reflektion

Psalmisten förtröstar lugnt på att Herren kommer att ge dem som är trogna honom allt de behöver för att leva i trygghet. Till och med i de mörkaste stunderna kommer Gud att vara hos dem. Vi känner antagligen allihop människor som har gått igenom stora svårigheter och som ändå har hållit fast vid sin tro och på ett liknande sätt förtröstat på Guds kärlek och omsorg.

De andra textläsningarna använder bilden av herden och hans omsorg på olika sätt. Evangelietexten berättar om den gode herden, Jesus själv, som ska komma att bära fram det yttersta offret i det att han ger sig själv för sin hjord. När han gör detta samlar han oss till ett. Herden säger: "Var inte rädd, du lilla hjord, för er Far har beslutat att ge er riket" (Lukasevangeliet 12:32).

En fråga

Tänk på ett tillfälle när Gud gick tillsammans med dig genom en mörk dal. På vilket sätt kan du berätta om detta för andra och ge dem nytt mod?

Bön

Idag klär jag mig i

Guds kraft, som bär och leder mig,
Guds blick, som vakar över mig,
Guds styrka, som beskyddar mig,
Guds öra som hör vad jag behöver,
Guds vishet som undervisar mig,
Guds hand som leder mig,
Guds sköld som skyddar mig,
Guds ord som ger mig mina ord
och himlens härskaror som vakar över mig.

Ur bönen Saint Patrick's Breastplate i Cecil Frances Alexanders rim-made version, orimmat översatt

DAG 2

Ur djupen ropar jag till dig, Herre

Dagens psaltarsalm

Ur djupen ropar jag till dig, Herre.
Herre, hör mitt rop, lyssna när jag bönfaller dig!
Om du lade synden på minnet, Herre, vem kunde då bestå?
Men hos dig finns förlåtelse, och därför fruktar man dig.
Jag väntar på Herren, jag längtar,
jag hoppas få höra hans ord.
Jag längtar efter Herren mer än vaktarna efter morgonen,
än vaktarna efter morgonen.
(Psaltarsalm 130:1–6)

Andra textläsningar

- Jesaja 40:1–8
- Första Johannesbrevet 5:1–5
- Markusevangeliet 10:46–52

Reflektion

Psalmisten känner sig helt övergiven och ensam. Kanske känner han att han behöver förlåtelse för ett särskilt tillkortakommande eller någon synd; kanske har han blivit övergiven av dem han har älskat och litat på. Han är förtvivlad, men han har tillräckligt med tro för att veta att han kan ropa till den Ende som kan hjälpa honom. I grunden är detta en hoppfull psaltarsalm. Till och med i avgrunden – rädsans avgrund, förtvivlans avgrund, övergivenhetens, oenighetens. Gud hör våra rop, för hos honom finns det trofast kärlek.

Så är det för den blinde tiggaren i Jeriko (Markusevangeliet 10:46–52). I en situation där ingen hjälp och inget hopp verkar finnas ropar han: "Förbarm dig över mig!" Och hans tro på Jesu förmåga att hjälpa honom får sin belöning. På ett liknande sätt är det tydligt för psalmisten att hans rop ur djupen kommer att bli hört. Måtte vi lära oss att känna den kristna splittringens smärta så djupt i våra själar och veta att om vi ropar på hjälp kommer vi också att bli hörda.

En fråga

Hur reagerar vi när allt är som svårast och inget går väl? Söker vi tröst hos Gud, har vi tro som övervinner världen, eller ropar vi helt enkelt ut vår nöd? Hur reagerar vi på splittringen bland kristna?

Bön

Hjälp mig att resa bortom det välkända och in i det okända.
Ge mig tro så att jag kan lämna de gamla vägarna och bryta ny mark tillsammans med dig.
Mysteriernas Kristus, jag litar på att du är starkare än alla stormar inuti mig.
Jag litar på dig i mörkret och vet att mina dagar, den här dagen också, ligger i din hand.
Stäm min ande efter himlens musik och låt min lydnad på något sätt få betydelse för dig. Amen.

*Inspireerad av berättelsen om den helige
Brendan the Navigator (ca 484-577).*

DAG 3

Varifrån skall jag få hjälp?

Dagens psaltarsalm

Jag ser upp emot bergen: varifrån skall jag få hjälp?
Hjälpen kommer från Herren,
som har gjort himmel och jord.
Han låter inte din fot slinta,
han vakar ständigt över dina steg.
Han sover aldrig, han vakar ständigt,
han som beskyddar Israel.
Herren bevarar dig, i hans skugga får du vandra,
han går vid din sida.
Solen skall inte skada dig om dagen,
inte månen om natten.
Herren bevarar dig från allt ont, från allt som hotar ditt liv.
Herren skall bevara dig i livets alla skiften,
nu och för evigt.
(*Psaltarsalm 121*)

Andra textläsningar

- Josua 1:7-9
- Efesierbrevet 6:10-17
- Lukasevangeliet 12:4-7

Reflektion

Det här är en av de sånger som pilgrimerna sjunger när de vandrar upp till Jerusalem. I den hebreiska traditionen används namnet El Shaddai för Gud, och i förberedelsegruppens sammanhang över-sätts det omväxlande med orden "Bergens Gud" och som "Gud allsmäktig" eller "allsmäktig Gud". Den som ville möta Gud gjorde det i bergen eller på ett berg – tänk på Abraham på Moria, Mose på Sinai, Elia på Karmel och Horeb, Jesus på Förklaringsberget. Psalmisten förväntar sig att han när han riktar blicken upp mot bergen kommer att få syn på den hjälp han behöver för att klara resan. Den Gud som han tror är kraftfullt närvarande i bergen är den allsmäktige Gud som aldrig sover, som ger skydd både från dagens heta och från nattens kyla och som kommer att skydda sitt folk från det som är ont. När vi vänder våra ögon mot framtiden med oro över ökande polarisering, våld och splittring, både i samhället och i våra kyrkor, uppmanar den här psaltarsalmen oss att be Gud om hjälp.

En fråga

Vad ger dig nytt mod när du är rädd – för framtiden, för krig och våld, för arbetsmarknaden, för sjukdom ... vad det nu kan vara? Kan du lyfta dina ögon upp mot bergen? Resan i riktning mot enhet kan kännas som en kämpig uppförsbacke – vilka hinder kan vi möta på vår väg?

Bön

Var du en ljus låga framför mig,
var du en stjärna som visar vägen framför mig,
var du en jämn stig under mig,
var du en vänlig herde bakom mig
idag, ikväll och för alltid.
Amen.
Tillskrivs den helige Columba (521-597)

DAG 4

Herren omger sitt folk

Dagens psaltarsalm

De som litar på Herren är som Sions berg,
det rubbas inte, det står fast för evigt.
Liksom bergen omger Jerusalem,
så omger Herren sitt folk nu och för evigt.
De gudlösas spira får inte sträckas
över de rättfärdigas land,
ty då kan de rättfärdiga gripa till orätt.
Herre, var god mot de goda,
mot dem som har ett redbart sinne.
(*Psaltaren 125:1-4*)

Ytterligare textläsningar

- Jesaja 40:25-31
- Filipperbrevet 1:12-18
- Matteusevangeliet 6:25-33

Reflektion

Också här beskrivs berg som platser där Gud är särskilt närvarande för sitt folk och ger dem trygghet och sinnesfrid. I evangelieläsningen uppmanar Jesus sina lärjungar att inte oro sig – han säger att de ska se sig omkring och upptäcka hur Gud tar hand om allt levande (Matteusevangeliet 6:25-33). Oro är en förlamande och försvagande känsla, och de flesta av oss faller offer för den vid ett eller annat tillfälle. Profeten Jesaja skriver att också de unga och de starka kan råka ut för den men att de som litar på Gud kommer att få nya krafter. Lägg märke till hans underbara bild av örnar som seglar utan ansträngning på de varma luftströmmarna med landet nedanför (Jesaja 40:25-31). Paulus skriver från fängelset (Filipperbrevet 1:12-18) och betraktar sina prövningar som möjligheter – han hålls uppe av den Gud vars tjänare han är. Gud omger sitt folk, och enhet är hans gåva.

En fråga

Fundera på tanken att utmaningar i livet ibland kan bli möjligheter. Har du någon erfarenhet av det? Har du någon gång haft känslan att du är "omgiven av Gud"? På vilket sätt skulle enhetens utmaning kunna bli en möjlighet?

Bön

Kristus med mig, Kristus i mig,
 Kristus framför mig, Kristus bredvid mig,
 Kristus vinner mig, Kristus tröstar och helar mig,
 Kristus över mig, Kristus under mig,
 Kristus i tystnaden, Kristus i faran,
 Kristus i hjärtat hos alla som älskar mig,
 Kristus i vännens och främlingens mun.
Ur Saint Patrick's Breastplate, bearbetad av Cecil Frances Alexander

DAG 5

Herren Sebaot är med oss

Dagens psaltarpsalm

Gud är vår tillflykt och vår styrka, en hjälp i nöden,
 som aldrig svikit.
 Därför räds vi inte om än jorden skälver och bergen störtar
 i havets djup,
 om än vattnen brusar och skummar och bergen darrar vid havets
 uppror.
 Här är en flod vars strömmar ger glädje åt Guds stad,
 som den Högste har helgat till sin boning.
 Därinne bor Gud, den skall aldrig falla, den får hjälp av Gud när
 morgonen gryr.
 Folken larmar, riken vacklar.
 Då hörs hans röst och jorden bävar.
 Herren Sebaot är med oss, Jakobs Gud är vår borg.
 Kom och skåda Herrens gärningar, som slår världen med skräck.
 Han gör slut på krigen över hela jorden, han bryter bågen och
 bräcker spjutet,
 sköldarna bränner han upp i eld.
 Lugn! Besinna att jag är Gud, upphöjd över folken,
 upphöjd över jorden.
 Herren Sebaot är med oss, Jakobs Gud är vår borg.
(Psaltaren 46)

Ytterligare textläsningar

- Hesekiel 47:1–12
- Uppenbarelseboken 22:1–5
- Matteusevangeliet 14:22–31

Reflektion

När svårigheter dyker upp, och särskilt när våra vänner drabbas,
 brukar vi få en känsla av att vi måste "göra något", att någon form
 av åtgärd krävs, att vi kan göra något för att förbättra situationen.
 Men ganska ofta är det bästa vi kan göra att stanna upp och bara
 "vara där", vara närvarande hos dem som är pressade. Det kan vara
 otroligt svårt att stanna upp, helt enkelt därför att vi känner oss så
 hjälplösa och otillräckliga. Det låter som en själv motsägelse, men
 är det verkligen det? Det viktigaste är att Gud är närvarande hos
 oss. Psalmisten målar en levande bild av en kaotisk värld. Bilderna
 av jordbävningar och översvämningar är alltför välbekanta för oss
 i dag. Det kaos han beskriver återspeglas i 2000-talets politiska
 kaos. Men Gud är med oss, och Gud är en evig källa till glädje.
 Som kristna får vi kraft från Jesus till att vara ett exempel på enhet
 i denna sönderbrutna värld.

En fråga

Hur skulle vi i vår otrygga tid tillsammans kunna förkroppsliga
 den rättvisa, fred och glädje som flödar från Gud? "Var stilla och
 vet att jag är Gud." Avsätt några minuter till att tänka på vad detta
 betyder för er.

Bön (Be Thou My Vision)

Var du vår längtan, vår glädje och tröst!
 Djupt i vårt inre där hör vi din röst.
 Du är vår kärlek, vår tillit, vårt hopp,
 du som för alltid skall vara med oss.

Var du vår sanning, vår väg och vårt liv!
 Din blick oss följer, din omsorg förblir.
 Du är vår fader, som tar oss i famn,
 älskade, sedda och nämnda vid namn.

Allt vi behöver du ger oss av nåd:
 vänskapen, brödet, förlåtelsens ord.
 Du oss välsignar, du vill bara väl.
 Hjärtats förtrostan vår rikedom är.

Himlarnas konung, du himmelens sol,
 evigt ditt ljus och orubbligt ditt ord.
 Var i vårt hjärta när liv går mot höst,
 var då vår längtan, vår glädje och tröst!

Eleanor Hull 1912, Svensk text © Jonas Jonson 2011
Irländsk hymn, vanligen tillskriven Dallán Forgaíl (ca 530–598),
översatt till engelska av Mary Byrne 1905 och sammanfattad i
fyra strofer av Eleanor Hull 1912. Det finns många irländska och
gaeliska versioner.

DAG 6

Herren gjorde stora ting med oss

Dagens psaltarpsalm

När Herren vände Sions öde, då var allt som om vi drömde:
 vi skrottade, vi sjöng av glädje, och jublet steg från våra läppar.
 Då sade man bland folken: Herren har gjort stora ting med dem!
 Ja, Herren gjorde stora ting med oss, och därför var vi glada.
 Herre, vänd vårt öde, liksom du ger liv åt bäckarna i Negev.
 De som sår under tårar skall skörda med jubel.
 Gråtande går de och sår sin säd.
 Jublande kommer de och bär sina kärvar.
(Psaltaren 126)

Ytterligare textläsningar

- Jesaja 35:5–7
- Första Petrusbrevet 3:8–16a
- Matteusevangeliet 5:43–48

Reflektion

Negev är en mycket torr del av Judeens öken, och under större
 delen av året är de bäckar som psaltarpsalmens författare refererar
 till helt uttorkade, tomma. Men när regnet till slut kommer fylls
 de med vatten som rör sig med en överraskande hastighet och ger
 liv åt växter och djur. Öknens gläds och blommar (jfr Jesaja 35:6)!
 Det är en fantastisk bild av hur saker kan förändras till det bättre
 på ett dramatiskt sätt på kort tid – Herren gör verkligen goda ting
 för sitt folk. Det är bra att minnas allt gott som Gud redan har
 gjort för oss på vår väg till enhet och att tacka för det.

En fråga

Var på den ekumeniska pilgrimsfärden behövs det "regn"? Vilka
 stora ting kommer Herren att göra för oss?

Bön

Vi kommer aldrig att sluta tacka dig, o Gud,
du som har hjälpt oss att vara trogna när vi har blivit frestade.
Du har försvarat oss i alla våra svårigheter.
Vilka är vi, Herre, och vad är vår kallelse, efter att du verkat
bland oss med sådan gudomlig närvaro?
Vi vill prisa dig och upphöja ditt namn,
inte bara när allt går bra utan också när vi drabbas av svårigheter,
för du har visat oss att vi kan sätta vår lit till dig utan att tveka.
Du är den Helige i evigheters evighet. Amen.
Bearbetning av utdrag ur Confessio of Saint Patrick

DAG 7

Kom, vi skall gå till Herrens tempel

Dagens psaltarpsalm

Jag blev glad när man sade till mig: Kom, vi skall gå till
Herrens tempel.
Nu står vi i dina portar, Jerusalem.
Jerusalem, du välbyggda stad, där husen står tätt tillsammans!
Dit går stammarna upp, Herrens stammar.
Det är en plikt för Israel att prisa Herrens namn.
Där finns domarsäten, troner för Davids ätt.
Be om välgång för Jerusalem!
Må de som älskar dig leva i trygghet.
Må välgång råda inom dina murar, trygghet i dina palats.
För mina bröders och vänners skull vill jag önska dig välgång.
För templets skull, Herrens, vår Guds, tempel, vill jag söka ditt
bästa.
(Psaltaren 122)

Ytterligare textläsningar

- Jesaja 2:1–4
- Efesierbrevet 4:1–6
- Johannesevangeliet 14:27–31

Reflektion

Psalmisten ser staden Jerusalem och templet inne i staden, och han
föreställer sig den ansträngande vandringen uppför den branta
kullen innan man äntligen står på tempelgården. Han har kommit
dit tillsammans med människor från många olika platser för att
tillbe Gud. Han ber för fred för dem han har runt omkring sig, alla
samlade i Herrens namn.

Jesus skickade sina lärjungar från Jerusalem till Judeen, till Samaria
och ut till jordens änder (Apostlagärningarna 1:8) för att bära
budskapet om fred. De andra textläsningarna talar, på lite olika
sätt, om vad det innebär att vandra i Herrens ljus, att upprätthålla
fredens band och att själva få erfara den fred som Jesus ber om för
oss.

Frågor

Vad betyder det att tillbe Gud tillsammans som kristna från olika
traditioner? Hur utmanande är det för mig/våra församlingar
att kliva över tröskeln till en kyrka som tillhör en annan kristen
gemenskap?

Bön

Tänd i våra hjärtan, o Gud,
den kärlekslåga som aldrig slocknar,
så att den kan brinna i oss och ge ljus åt andra.
Må vi lysa för evigt i ditt heliga tempel,
med elden från ditt eviga ljus,
din son, Jesus Kristus,
vår frälsare och befriare. Amen.
Tillskriven den helige Columba (521–597).

DAG 8

Vad det är gott och ljuvligt att bröder är tillsammans!

Dagens psaltarpsalm

Vad det är gott och ljuvligt
att bröder är tillsammans!
Det är som när den fina oljan på huvudet
rinner ner i skägget, i Arons skägg,
som faller ner över dräktens linning.
Det är som när Hermons dagg faller över Sions berg.
Där skänker Herren välsignelse, liv i alla tider.
(Psaltaren 133)

Ytterligare textläsningar

- Första Moseboken 50:15–21
- Filipperbrevet 4:2–7
- Johannesevangeliet 15:12–17

Reflektion

Psaltarpsalmens författare reflekterar över hur fint det är när vi
kan vara ett med varandra. Och det är inte något som är enkelt
att uppnå. Jesus blev tvungen att lugna sina lärjungar när de blev
osams (Lukasevangeliet 22:24–26), Paulus blev tvungen att
förmåna de kristna i Korinth (Första Korinthierbrevet 3:3–9;
11:17–22) och att uppmuntra andra att vara eniga för Her-
rens skull (Filipperbrevet 4:2). Josefs obegripliga vänlighet mot
bröderna som hade sålt honom in i fångenskap är ett föredöme
för oss, och en enorm utmaning (Första Moseboken 42:25)! Men
Jesu bud är att vi ska älska varandra, utan att ta hänsyn till någons
samhällsklass, status, etnicitet eller språk, och att vi ska leva till-
sammans i enhet och ömsesidig respekt.

Frågor

”Vad det är gott och ljuvligt att bröder är tillsammans!” Vad finns
det för sätt att, under Böneveckan för kristen enhet i år, uppleva
detta på nytt? På vilka sätt kan vi bli ambassadörer för ”tillsam-
mansskap” i dagens värld?

Bön

Solen som vi ser gå upp för oss varje dag därför att du säger det, o
Kristus,
är inte beständig, och dess prakt kommer inte att stråla i evighet.
Men du, herre Kristus, är den sanna Solen,
det Ljus som aldrig kommer att förgå, den som vi tillber.
Vi gläds åt vetskapen att vi kommer att uppstå,
i din härlighets strålar, du ljuse Himlason,
du som lever med Fadern och den heliga Anden
nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.
Bearbetning av utdrag ur Confessio of Saint Patrick

BILAGA A

Psalmer, sånger och böner

Alleluia

Valfritt arrangemang

Be not afraidText och musik: Bob Dufford
(finns i Ung psalm)**Christ, Be Beside Me (St. Patrick's Breastplate)**Text: tillskrivs den helige Patrick (*The Lorica of Saint Patrick*),
bearbetad av James Quinn Musik: psalmmelodin *Bunessan***S:t Patricks bön**Text: Erik Tilling efter bönen St. Patrick's Breastplate
Musik: Erik Tilling
(finns i Ung psalm)**Columbas bön**Text: efter en bön av den helige Columba
Musik: Anna-Lena Josefsson
(finns i Ung psalm)**Faithful is the Lord**Text: Liam Lawton och John O'Keeffe
Musik: den irländska folksången *Mo Ghile Mear***I Bind Unto Myself Today (St. Patrick's Breastplate)**Text: tillskrivs den helige Patrick (*The Lorica of Saint Patrick*),
bearbetad av C.F. Alexander
Musik: psalmmelodin *St. Patrick***Känn ingen oro/Nada te turbe**Text: Den heliga Teresa av Ávila, bearbetad av Taizékommuniteten
Musik: Jacques Berthier**Shepherd me, O God**

Text och musik: Marty Haugen

The King of Love my Shepherd isText: H.W. Baker.
Musik: psalmmelodierna *St Columba* eller *Dominus Regit Me***The Lord's My Shepherd**Text: The Scottish Psalter (1650) Musik: psalmmelodin *Crimond***En syrisk-ortodox bön**Gode herde,
du som gick ut för att söka efter får som irrade sig bort från
hjorden och försvann –
sök du efter mig
som är borttappad som ett av de tio mynten,
det som kvinnan förlorade och letade efter,
för du är den som hittar det som är förlorat.
Halleluja. Prisad vare du.
QOLO (Qtilo D'aqtal/Aadatheyaho)

BILAGA B

Den ekumeniska situationen på Irland idag – en hoppets och enhetens gemenskap

Kristendomen, som en gång i tiden var synonym med den irländska identiteten, existerar nu som en i en rad av trosinriktningar, inklusive icke-troende, i ett mer och mer sekulariserat samhälle. Men denna förändring signalerar inte alls nedgång eller irrelevant utan öppnar nya möjligheter till reflektion, förnyelse och försoning. I samma anda som när Kristus talar uppmuntrande till "den lilla hjorden" (Lukasevangeliet 12:32) är de kristna på Irland kallade att acceptera sin nya plats i offentligheten och att gå ut där, inte med rädsla, utan med ett hopp som är fyllt av tro och med en beslutsamhet och ett engagemang för försoning och för enhetens resa. Genom att erkänna att de är svaga, begränsade och sårbara kan de helt och hållet förlita sig på Gud och få uppleva en förvandlande nåd.

Kristendomen har format livet på Irland i över 1 500 år. Med början i den helige Patricks missionsarbete och via det starka sociala och moraliska inflytande som de katolska och protestantiska kyrkorna har haft under senare århundraden har den kristna traditionen på ett djupgående sätt satt sin prägel på den irländska kulturen, utbildningen och politiken. Det arvet har också inneburit smärtsamma splittringar, framför allt de sekteristiska spänningarna mellan katolska och protestantiska grupper. Dessa bidrog till konflikten på Nordirland. Den uppstod under sent 1960-tal och fortsatte fram till Långfredagsavtalet (The Belfast/Good Friday Agreement) som undertecknades 1998. Avtalet gör delat ansvar för styrningen möjligt och innehåller överenskomna former för dialog och respekt för nationella identiteter. Men smärtan i arvet fortsätter att vara en svår verklighet och påminner oss hela tiden om den utmaning som försoningen utgör.

Under de senaste årtiondena har Irland gått igenom en enorm kulturförändring. Färre går i kyrkan, sekulariseringen ökar, allvarliga fall av utnyttjande inom kyrkliga institutioner har avslöjats – allt detta har på djupet skakat om människors tillit till religiösa auktoriteter. Men denna förlust av kulturell makt kan på ett paradoxalt sätt vara nåd. Som Jesus säger i Lukasevangeliet behöver "den lilla hjorden" inte vara orolig för att den är liten. Sången St Patrick's Breastplate (delar av dess text finns i Erik Tillings sång S:t Patricks bön, övers anm) uppmanar oss att stiga upp på morgonen i den styrka som åkallandet av Treenigheten ger, så att vi hittar vår kraft i att identifiera oss med Kristus. Det som spelar någon roll är inte social status utan löftet om Guds rike, en gemenskap som präglas av kärlek, fred och rättvisa och av att den levande Kristus är närvarande. Mitt ibland oss, mitt i vår mänskliga svaghet, arbetar Gud på ett kraftfullt sätt.

Tecken på att Guds verk pågår mitt ibland oss går att hitta på många sätt. Under de senaste årtiondena har kyrkoledare byggt en stark gemensam grund genom samarbete, tillit och äkta dialog. Detta speglas i många exempel på samarbeten mellan kyrkor och personliga relationer på lokal nivå. De människor som kommer till våra stränder från andra länder har också berikat den väv som våra gudstjänstgemenskaper utgör. Irland, som en gång i tiden var känt som ett land människor lämnade för att söka sig ett bättre liv någon annanstans, har nu uppgiften att vara en välkomnande och gästfri plats för dem som kommer hit på flykt undan förföljelser eller krig eller bara för att hitta ett bättre liv och bidra till vårt samhällsbygge. Deras bidrag syns mer och mer i det faktum att de deltar i församlingslivet i de kristna kyrkorna runtom på ön. Ett resultat av det är att många nya kristna sammanslutningar är närvarande på Irland nu och deltar i dialogen kyrkor och samfund emellan. Det leder till en mycket välkommen rikedom och mångfald i våra samtal och på vår resa.

I detta nya landskap blir den kristna enheten viktig på nytt. Den ekumeniska rörelsen, som en gång i tiden mest var teologisk, blir nu pastoral och praktisk. Enhet har inte bara att göra med att övervinna skillnader i lärofrågor utan blir nu en fråga om att tillsammans vittna om Evangeliet i det offentliga rummet i ett samhälle där kristna inte längre automatiskt har privilegiet att bli hörda.

När olika kyrkor och samfund samarbetar i gudstjänst, bön och samhällsinsatser förkroppsligar de en övertygande bild av Kyrkan som en kropp med många kroppsdelar (se Första Korintherbrevet 12:12). Den kristna enheten blir genom den gemensamma och delade ödmjukheten och genom sitt hopp ett slags uppdrag eller mission. Tillsammans strävar kyrkorna efter att ta tydlig ställning mot våld med rasistiska motiv och för att arbeta för försoning. Ett stillsamt men kraftfullt sätt att bära vittnesbörd är också att besöka långtids- och korttidsförvar.

På Nordirland har fredsprocessen varit inte bara politisk utan också andlig. Kyrkoledarna spelar avgörande roller när de på ett stillsamt sätt främjar dialog, bygger tillit tvärsöver samhällets skiljelinjer och uppmuntrar ömsesidig förlåtelse. Kyrkorna deltar i initiativ där katolska och protestantiska ungdomar, präster och lekmän samlas till gemensamma gudstjänster och till samhällsbyggande projekt. Sådana ansträngningar går inte bara ut på att undvika att upprepa de misstag som har begåtts tidigare – de är ett förkroppsligande av Kristi försonande kärlek i en splittrad värld.

På ett liknande sätt hittar många församlingar i den irländska republiken kraft i små, engagerade gruppsamlingar tvärsöver samfundsgrensarna. Bibelstudier för flera församlingar tillsammans, ekumeniska bönegudstjänster och gemensamma satsningar i samhället har blivit allt vanligare. Att den institutionella religionen är på tillbakagång har i några fall utmanat unga att fördjupa sin personliga tro, uppoffra sig för den sociala rättvisans skull och bli mer öppna för att vittna om tron tillsammans.

Kristen enhet omsatt i handling blir också till läkning för samhället i stort. När kyrkor arbetar tillsammans för att tjäna de marginaliserade vittnar de om värderingarna i det rike som Jesus berättade om. Det är här hoppet i Lukasevangeliet 12:32 blir tydligt: den "lilla hjorden" är visserligen inte längre dominerande kulturellt sett, men den blir ett tecken på det rike som inte förlitar sig på makt utan på kärlek, barmhärtighet och tjänst för medmänniskan.

Det här är en stig som man inte kan välja utan att möta utmaningar. Teologi, minnen och traditioner skiljer sig åt och är fortfarande viktiga. Det ärvda traumat står i vägen för läkning

och försoning. Men enhet betyder inte enhetlighet. Den innebär snarare ett löfte att vandra tillsammans, att lyssna på djupet och att bära vittnesbörd tillsammans i all ödmjukhet. Detta kräver ånger över misslyckanden i det förflutna och ett förnyat fokus på Kristi person, han som bad "att de alla skall vara ett" (Johannesevangeliet 17:21).

Den kristna tron på dagens Irland genomgår en förändring på djupet. Den kan kännas som en "liten hjord" om man jämför med det inflytande den har haft tidigare, men den är mycket levande tack vare ett kraftfullt hopp. Den har sina rötter i en djup tro, och splittringen har kastat sina skuggor över den, men nu har den möjligheten att bli en gemenskap som kännetecknas av försoning och enhet. Vi litar på det löfte Jesus gav oss: att han aldrig skulle lämna oss utan tröst. Han skickar den heliga Anden till oss. Vi tror att den heliga Andens vackra närvaro blir synlig i den mångfald av uttryck för den kristna tron som finns runtom på vår ö. Löftet i Lukasevangeliet 12:32 lever vidare, inte genom konflikt eller rädsla utan genom det mod och det hopp vi har därför att vi är Guds barn, bröder och systrar i Jesus Kristus.

